

Spojená škola

SNP 15, Sabinov

Striešok

2018

70. VÝROČIE ŠKOLY

Úvodník

Milí čitatelia,

keď má niekto z našich žiakov narodeniny, povie len: OSLAVUJTE MA! Aj naša škola tento rok jubiluje a oslavuje 70 rokov svojho fungovania. Aj my teda týmto vydaním časopisu oslavujeme a tešíme sa, že už 70 rokov vzdelávame a vychovávame žiakov, ktorí pomoc potrebujú viac ako intaktní žiaci.

Naša práca nás baví a naplňuje, berieme ju ako poslanie a tešíme sa na vyučovanie a čas strávený s našimi žiakmi.

Nie je to len o učení, o povinnostiach. Je to aj o zábave, láske a neskutočne silnom púte. Zažívame tu úžasné chvíle, ktoré by sme často nemenili za nič na svete. Práca učiteľa je veľmi náročná, ale spätná väzba, ktorú od žiakov dostávame je veľmi motivujúca.

V tomto vydaní časopisu Oriešok sme si zaspomínali na vznik školy, porozprávali sme sa s učiteľmi, bývalým vedením, bývalými žiakmi... Zmapovali sme podujatia a súťaže, do ktorých sa zapájame. Je toho neúrekom, tak sa pustíte, milí čitatelia, do lúskania tohto čísla. Veríme, že tento Oriešok Vám bude chutiť výnimočne, tak ako aj my sme sa snažili urobiť toto vydanie výnimočné.

Vaše redaktorky
PaedDr. Agáta Šašalová a Mgr. Katarína Kačmarská

Orieșok

Príhovor riaditeľa školy Gabriela Birčáka pri príležitosti 70. výročia školy

Milí žiaci, rodičia, čitatelia časopisu Oriešek,

dovoľte mi, aby som Vás touto cestou srdečne pozdravil pri tejto slávnostnej udalosti, akou je 70. výročie založenia našej školy a napísal zopár slov. Každé jubileum je príležitosťou na spomienky, oslavu i hodnotenie.

Moje osobné spomienky siahajú len 17 rokov späť, keď som tu na škole začal pôsobiť ešte ako učiteľ. Ale pomocou kroniky sa dokážeme preniesť až do samotných začiatkov školy, kedy v školskom roku 1948/49 bola v rámci Štátnej ľudovej školy zriadená pomocná trieda s 23 žiakmi. Samotná zriaďovacia listina školy sa nezachovala. Z kroniky sa dozvedáme, že osobitná škola bola zriadená rozhodnutím Povereníctva školstva vied a umení v Bratislave zo dňa 11. marca 1949.

Počas tejto sedemdesiatročnej histórie škola prešla mnohými zmenami. Menili sa budovy, materiálne podmienky, menil sa kolektív pedagogických zamestnancov. Posledné sídlo našej školy sa nachádza od roku 1995 práve tu na ulici SNP 15. Odvtedy sa ju neustále snažíme modernizovať a prispôbovať potrebám obyvateľov okresného mesta Sabinov.

Od samotného vzniku až do roku 2012 naša škola poskytovala len základné vzdelanie a žiaci, ktorí mali záujem pokračovať v štúdiu a získať nižšie stredné vzdelanie museli za týmto vzdelávaním cestovať do Prešova, Lipian, alebo iných okolitých miest, čo bolo neraz prekážkou pre žiakov, ale aj ich rodičov a preto nepokračovali ďalej v štúdiu.

Tento chýbajúci článok stupňa vzdelania v našom meste sa nám však podarilo doplniť a od 1. 9. 2013 majú možnosť žiaci, ktorí ukončili základné vzdelanie pokračovať v 3-ročnom štúdiu v Praktickej škole a pre žiakov, ktorí majú záujem o nižšie stredné odborné vzdelanie s výučným listom, otvárame u nás v Spojenej škole od 1. 9. 2019 Odborné učilište s učebnými odbormi Murár a Služby a domáce práce.

A čo plány do budúcnosti?

Ja pevne dúfam, že toto ešte nie je koniec vo zvyšovaní úrovne poskytovania špeciálneho vzdelávania v našom meste, pretože ako ďalší chýbajúci článok vidím poskytovanie predprimárneho vzdelávania detí so zdravotným postihnutím, ako aj chýbajúci školský klub detí.

Toto sú však plány, ktoré si budú opäť vyžadovať dôslednú analýzu a diskusiu pred samotným zapracovaním do koncepcie rozvoja školy v nasledujúcich rokoch.

Na záver mi dovoľte milí čitatelia, všetkým Vám zaželať veľa krásnych momentov v každom dni, nech sa Vám darí približovať sa k cieľom, ktoré ste si v živote vytýčili.

Mgr. Gabriel Birčák

Z histórie aj zo súčasnosti

Vznik našej školy možno situovať do školského roku 1948/49, kedy bola v rámci Štátnej ľudovej školy v Sabinove zriadená pomocná trieda. Samostatná Osobitná škola bola zriadená rozhodnutím Povereníctva školstva, vied a umení v Bratislave dňa 11. marca 1949. Škola bola dvojtriedna a bola súčasťou už spomínanej Štátnej ľudovej školy. V školskom roku 1962/63 sa osamostatnila a presídlila do budovy na Námestí slobody, neskôr do budovy na Ul. 17. novembra. Adresa Osobitnej školy v Sabinove sa menila ešte raz, v roku 1995, keď sme získali budovu po MŠ na ul. SNP 15, kde sídlime doposiaľ. V roku 2000 sa zmenil názov z osobitnej školy na špeciálnu základnú školu. 1. septembra 2013 vznikla v priestoroch ŠZŠ v Sabinove praktická škola. Budova školy je umiestnená v tichom prostredí. Pozostáva z dvoch navzájom prepojených pavilónov. V budove školy sídli aj CPPPaP, ktoré však nie je súčasťou školy. Okolo budovy je voľný priestor, ktorý škola využíva na konanie rôznych kultúrnych a športových aktivít. Škola poskytuje vzdelávanie žiakom s mentálnym aj viacnásobným postihnutím. Organizačne sa člení na ŠZŠ a PŠ. V ŠZŠ je vzdelávanie poskytované na základe záverov psychologického a špeciálnopedagogického vyšetrenia v troch základných vzdelávacích variantoch – A, B, C. Cieľom PŠ je pripraviť žiakov na život v rodine, na sebaobsluhu, na rôzne jednoduché praktické práce, vrátane prác v domácnosti, zacvičiť ich v prácach profilujúceho voliteľného predmetu a na vykonanie jednoduchých pracovných činností spravidla pod dohľadom inej osoby. Žiaci majú zabezpečené zdravé a bezpečné prostredie podľa platných noriem. Vzdelávanie je prepojené s reálnym životom. Škola sa v maximálnej možnej miere usiluje o prevenciu sociálno-patologických javov (šikana, toxikománia a pod.). Cieľom všetkých zamestnancov školy je vychovať žiaka ako čestného, morálneho a charakterného človeka, vzdelaného na jeho individuálnej úrovni. Cieľom školy je vytvárať pre

žiakov také prostredie, aby sa v ňom cítili dobre. Snažíme sa o skvalitňovanie estetiky priestorov. Žiaci sú vedení k ochrane prírody, k pochopeniu základných ekologických súvislostí a environmentálnych problémov. Vo výučbe vytvárame dostatok príležitostí k pochopeniu vysokej hodnoty zdravia a prijatia zdravého životného štýlu. Taktiež dôraz kladieme na kultúrne a spoločenské hodnoty. Ponukou záujmových činností podnecujeme zmysluplné využitie voľného času žiakov. Dianie školy mapuje aj školský časopis Oriešek, vydávaný polročne.

Už niekoľko rokov škola má družbu so ZŠ a PrŠ, Slezského odboje 5 v Opave, v Českej republike. Aj napriek vzdialenosti, ktorá nás delí, snažíme sa o písomný aj osobný kontakt. Obe školy, okrem srdečných medziľudských vzťahov, spájajú aj rovnaké povinnosti, problémy, ale aj radosti, ktoré prináša každodenný život. Dúfame, že to tak bude aj naďalej.

ZÁUJMOVÉ ÚTVARY (ZÚ) V ŠKOLE

• Šikovné ruky	• Environmentálny krúžok
• Spoznávame svet	• Internetový
• Spoločensko-vedný krúžok	• Mladý prírodovedec
• Tanečný – Deti Slnka	• Počítačový krúžok
• Turistický “Spoznaj svoje mesto”	• Hýb sa
• Prírodovedný	• Varenie hrou
• Hudobno – pohybový krúžok	

Magyarová: bývalá riaditeľka školy

„50 rokov pôsobenia na tejto škole ma naučilo mnohým životným skúsenostiam, hlavne trpezlivosti, pokory a oddanosti pomôcť deťom, ktoré to potrebovali.“

Dlhoročnou riaditeľkou školy bola **Mgr. Magdaléna Magyarová**. **Oslovili sme ju a pýtali sa na spomienky súvisiace s našou školou.** Najradšej spomína na obdobie, keď bol silný pracovný elán a pravidelná školská dochádzka. Výsledky práce školu reprezentovali a atmosféra v učiteľskom kolektíve bola povzbudzujúca.

Ako si spomínate na svoje začiatky?

- Pracovné začiatky neboli jednoduché. Vybavenosť školy bola nedostatočná. Stará budova, nábytok a zariadenie pripomínalo minulé storočie. Navyše triedy boli malé a preplnené žiakmi (15 – 19 žiakov).

Čo sa zmenilo počas Vášho pôsobenia?

- Od 1. 9. 1989 som vykonávala funkciu zastupujúcej riaditeľky školy. Na miesto riaditeľky školy som nastúpila 1. 2. 1990. Chcela som urobiť väčšie zmeny, ktoré prospejú žiakom a pedagógom. Nebolo to jednoduché. Vyžadovalo si to veľké úsilie a trpezlivosť. Pedagógom som chcela zabezpečiť vhodné prostredie pre plnenie učebných osnov a žiakom prostredie, ktoré ich malo motivovať k dosiahnutiu dobrých výsledkov.

Čo bolo na riadení školy najťažšie?

- Najväčším problémom bol nedostatok finančných prostriedkov. Situácia sa zmenila k lepšiemu, keď sme sa stali právnym subjektom.

Na čo spomínate najradšej?

- Najradšej si spomínam na obdobie, keď bol silný pracovný elán a pravidelná školská dochádzka. Výsledky práce školu reprezentovali a atmosféra v učiteľskom kolektíve bola povzbudzujúca. Tešila som sa aj z toho, že učitelia túžili sa spoločne stretávať a riešiť dané úlohy. Vďaka úžasným kolegom bolo veľa príjemných chvíľ. Všetci sa snažili vytvoriť pre žiakov príjemné prostredie a odovzdať im čo najviac vedomostí a primerane druhu postihnutia ich pripraviť do života.

Stalo sa v minulosti niečo také, prečo ste nemohli spať?

- Samozrejme, boli aj chvíle pre ktoré sa nedalo spať. Časté vykrádačky, havarijné stavy a iné nepríjemné momenty zanechali vo mne nepríjemné spomienky. Cez mnohé životné peripetie som sa snažila preniesť do príjemnej reality.

Za spomienok učiteľov

PhDr. Mária Zagrapanová

Som služobne najstaršou zamestnankyňou SŠ, SNP 15, Sabinov. Vo vtedy ešte Osobitnej škole som začala učiť v septembri 1987. Sídlili sme na ulici Sovietskej armády (terajšie Námestie slobody) v troch budovách. Triedy 1. stupňa a riaditeľňa spolu so zborovňou boli v budove č. 20, triedy 2. stupňa v budove č. 12, cvičná kuchynka a dielne v budove č. 22.

Teplu v miestnostiach vo vykurovacom období zabezpečovali kachľové pece. Keďže školníčka, kurička a upratovačka v jednej osobe samozrejme na všetko nestačila, pri zložení a udržiavaní ohňa sme jej vypomáhali. Stávalo sa často, že som do práce v taške, okrem pomôcok na vyučovanie, niesla aj triesky na rýchlejšie rozkúrenie pece v triede. Oveľa viac vecí by sa dnes zdali prinajmenšom divné, nepochopiteľné a nereálne, ale aj napriek neľahkým pracovným podmienkam patrí toto obdobie medzi najkrajšie v mojej pedagogickej praxi a často sa mi vynára v spomienkach. S úctou a vďakou spomínam na vtedajšiu riaditeľku školy pani Helenu Kostovčíkovú, ktorá už bohužiaľ nie je medzi nami. Nezabudnuteľne sa mi do pamäte zapísali aj vtedajšie kolegyně: p. Cecília Schichmanová, Magdaléna Magyarová, Anna Záletová, Anna Matisovská, Valéria Ferková a Valéria Talarovičová. Dovolím si tvrdiť, že boli medzi nami úprimné, priateľské vzťahy, navzájom sme si nezištne pomáhali a vytvárali so žiakmi súdržný kolektív. V marci 1989 sa Osobitná škola presídlila na ul. Februárového víťazstva č. 5 (dnešná Ul. 17. novembra) do tzv. „Drevenáka“. Budovu uvoľnilo Odborné učilište poľnohospodárske. V roku 1995 opäť v marci sme sa sťahovali zase, tentokrát do budovy bývalej MŠ na Ul. SNP 15, v ktorej sídlime doposiaľ. Ale o tom už iní pamätníci....

Ing. Roman Jakubiv

Na čo si spomínate najradšej? - Najkrajšie sú spomienky na začiatky môjho pôsobenia v škole.

Čo je vo vašej práci najťažšie? – Najťažšie sú šieste hodiny a dosiahnuť koncentrovanosť žiakov na vyučovaní.

Čo sa počas Vašej praxe najviac zmenilo? – Materiálne – technické vybavenie školy.

Ako dlho pracujete v našej škole? - 21 rokov

**Mgr. D. Kontrová, PaedDr. I. Fehová
vedúce ZÚ „DETI SLNKA“**

Ako sa Vám pracuje? Vyžaduje si to veľa námahy najmä s vymýšľaním choreografií, ktoré si tvoríme sami, so samotným nácvikom aj celkovou organizáciou. So žiakmi sa nám pracu-

je veľmi dobre, i keď je to niekedy dosť náročné, nakoľko ide o rozdielne osobnosti žiakov, rôzne povahy, ako aj neustále sa meniace nálady žiakov. Súbor sa venuje zachovávaní a šíreniu rómskych tradícií, ale tiež aj moderným štýlom tanca a spevu. Môžeme povedať, že naša práca je ťažká i krásna zároveň. Ťažká, lebo si vyžaduje nekonečnú trpezlivosť a obrovskú dávku energie, a krásna, lebo prináša radosť a potešenie – ako Slnko.

Mgr. Jarmila Hanušinová

Ako si spomínate na Vaše učiteľské začiatky? – Začiatky boli ťažké, ale mala som okolo seba dobrých kolegov a ústretové vedenie.

Čo Vám napadne ako prvé pri slove dovolenka? – Dovoľenka je pre mňa reset. Snažiť sa nemyslieť na prácu a nabiť sa novou energiou.

Súhlasíte s tým, že učiteľstvo nie je povolanie ale poslanie? – Jednoznačne, hlavne pri žiakoch akých máme my.

Mgr. Zuzana Zimovčáková

Ktoré predmety ste mali najradšej, keď ste chodili do školy? – Na základnej aj strednej škole som mala najradšej matematiku.

Ktorý predmet sa Vám teraz ako učiteľke učí najlepšie? – V Praktickej škole sa mi najlepšie učí predmet Zdravotná výchova.

Ako Vy osobne vnímate svojich žiakov? – Žiaci, ktorých učím sú väčšinou veľmi snaživí, nájdu sa však aj takí, ktorí do školy chodia neradi. Neuvedomujú si, že vzdelanie je veľmi dôležité a potrebné pre uplatnenie v živote.

Mgr. Beáta Futejová, zástupkyňa riaditeľ'a školy pre ŠZŠ

Stali ste sa zástupkyňou pre ŠZŠ. Dúfali ste, že sa Vám to niekedy podarí? – V to, že budem zástupkyňou som nikdy neverila. Ja som pravdu povediac nikdy nechcela byť učiteľkou ☺.

Čo je pre Vás na tejto práci najťažšie? – Najťažšia vec na tejto práci je nekonečne pribúdajúca legislatíva a niekedy nezmyselné štatistiky.

Aká je pre Vás najkrajšia spomienka z praxe? – Najkrajšia spomienka? Je ich niekoľko. Poteší stále, ak sa vám bývalý žiak, či žiačka zdôverí, či jednoducho „vystíska“.

Mgr. Patrícia Kravcová, zástupkyňa pre PŠ

Mojim snom bolo pracovať v školstve od detstva, ale sen sa stal skutočnosťou až v roku 1992. Po absolvovaní katechetického kurzu som začala pracovať ako katechétka. V r. 2009 som ukončila vysokú školu a stala sa naozajstnou učiteľkou. Takže v školstve pracujem 26 rokov. Svoju prácu

mám veľmi rada. Napĺňa ma a vnímam ju ako poslanie odovzdávať vedomosti a zručnosti žiakom. To, že sa stanem zástupkyňou som netušila a ani to nebolo mojou metou. Bola som oslovená p. riaditeľom a aj keď som sa tejto funkcie trochu obávala, nakoniec som ju prijala. Každá práca má aj ľahké aj ťažké stránky. Pre mňa je ťažká legislatíva, ktorej stále pribúda. Aká je moja najkrajšia spomienka z praxe? – Všetky spomienky sú krásne. Najradšej však spomínam na to, ako sa žiaci tešili keď hrali divadielko o Popoluške.

„Gaňov literárny Prešov“ – XXI. ročník

Dňa 26. apríla 2018 sa konala na SŠ, MS 11 v Prešove Krajská súťažná prehliadka v prednese poézie a prózy. Žiak 4. A triedy našej školy Kristián Balog sa v prednese prózy umiestnil na 1. mieste a týmto postúpil na celoslovenskú súťažnú prehliadku: „Gaňova Tarnava 2018“.

Gaňova Tarnava 2018

Kristián Balog sa 22. mája 2018 zúčastnil celoslovenskej súťažnej prehliadky v prednese poézie a prózy žiakov ŠZŠ. V silnej konkurencii 35 škôl z celého Slovenska sa Kristiánko nestratil a svojím prejavom zaujal porotu aj prítomných.

Rómsky talent 2018

Krásne popoludnie zažili naši žiaci – členovia súboru Deti Slnka dňa 26.apríla 2018 na podujatí MsKS v Sabinove. Tak ako po iné roky aj tento rok sa zúčastnili okresnej súťaže Rómsky talent. Mladší žiaci súťažili hip – hopovým tancom a staršie dievčatá ako tradične rómskym tancom. A boli veľmi úspešní. Získali hlavnú cenu „**Laureát 7. ročníka Rómskeho talentu.**“ Blahoželáme!

Súťaž: Ochranárik

Pani A. Šašalová sa so žiakmi svojej triedy zapojila do okresného kola výtvarnej súťaže, organizovanej Okresným úradom v Sabinove na tému: Akú záchrannú techniku som videl zasahovať a s čím by som pomohol ja. Ocenená drobnými vecnými cenami a diplomom za II. miesto bola žiačka Tamarka Špinlerová. Srdečne blahoželáme.

Stolnotenisový turnaj

Pod rozhodcovskou taktovkou M. Dudiča a R. Jakubiva sa dňa 30. apríla 2018 konal už 7. ročník stolnotenisového turnaja o Putovný pohár riaditeľa školy. Víťazom turnaja a držiteľom pohára na nasledujúce obdobie sa stal žiak 8. A triedy Dávid Duda.

Svetový deň Downovho syndrómu

Pri príležitosti Svetového dňa Downovho syndrómu sa žiaci Spojenej školy, SNP 15, Sabínov dňa 21.3.2018 zúčastnili „Atletického festivalu detí s Downovým syndrómom“. Organizátormi boli OZ Zanebudka a Spojená škola internátna Prešov so sídlom na Masarykovej ulici a spoluorganizátorom bola Pedagogická fakulta Prešovskej Univerzity. Pretekalo sa podľa pravidiel atletiky. V jednotlivých disciplínach získali žiaci medaily, vecné ceny a diplomy. V behu na 100m získal 2.miesto Rastislav Kolarčík, v skoku z miesta získal 3.miesto a v hode loptičkou tiež krásne 3.miesto. Martina Vargová získala 3.miesto v behu na 100m. Tamara Špinlerová dostala tiež medailu a krásne vecné ceny. Sme radi, že sme sa mohli zúčastniť takejto športovej akcie a dokázali sme, že aj ľudia s Downovým syndrómom dokážu žiť bežný život a prekonávať prekážky.

Talentmánie

Už 7 rokov prebieha súťaž pod názvom „Talentmánie“. Žiaci sa prezentujú básňami, piesňami, prózou, ale aj tanečnými a pohybovými kreáciami.

Deti Slnka

Tanec a pohyb sprevádzali ľudstvo už od nepamäti. Ľudia ním vyjadrovali svoje pocity a nálady. Tanec je výrazovým prostriedkom, ktorým môžeme komunikovať s deťmi aj bez slov, čo mnohokrát napomôže aj nesmelým a ťažko sa prispôsobivým žiakom.

Záujmová skupina Deti Slnka nevznikla na „zelenej lúke“, jej založeniu predchádzala dlhoročná činnosť školského speváckeho zboru a tanečného krúžku. Spojením týchto dvoch záujmových krúžkov sme v škol. roku 2010/2011 založili spevácko – tanečnú skupinu Deti Slnka pod vedením p. uč. Kontrovej a Fechovej.

Ich cieľom bolo podchytiť a rozvíjať prirodzený záujem a talent rómskych detí o hudbu, tanec a spev a hlavne prispieť k zmysluplnému využívaniu voľného času našich žiakov.

Náplňou činnosti je návčik moderných a rómskych tancov, sólový i skupinový spev, príprava na reprezentáciu školy na súťažiach a vystúpeniach nielen v škole, ale aj v meste a mimo mesta. Každoročne sa Deti Slnka zúčastňujú akcií ako: Rómsky talent v MsKS, Tanec v srdci, Hlas cigánskeho srdca, Dni mesta Sabinov, Rómsky festival a regionálna súťaž v Lipanoch pod názvom Kráľ moderného tanca. Zvlášť si ceníme popredné umiestnenia práve v tejto poslednej súťaži, kde máme možnosť získavať skúsenosti a porovnať svoju prácu s inými školami.

Zdenníka rodičov

Sylvia Mihalíková

...musím sa vrátiť pár rokov späť, keď som sa rozhodovala, do ktorej školy zapíšem Filipa ako prváčika. Či do bežnej školy, alebo do špeciálnej s ohľadom na jeho zdravotný stav a potreby, veď každá matka chce pre svoje dieťa to najlepšie. Chcela som ho zaradiť do bežnej školy, veď to zvládne. To som si myslela vtedy. Ale dnes, po štyroch rokoch čo Filipko navštevuje „našu“ školu viem, že to bolo najlepšie rozhodnutie. V prvom rade nemá stres z toho, že musí chodiť do školy, aj keď občas ráno bojujeme. Vyhovuje mu, že v triede nie je veľa žiakov a vládne tam priateľská atmosféra. Učí sa primeraným tempom, postupne spoznáva písmenká a čísla, zlepšuje sa jeho komunikácia a vyjadrovanie, hrubá a jemná motorika. A hlavne, je spokojný. To je pre mňa najdôležitejšie. Má tú najlepšiu učiteľku na svete – p. Máriu Zagrapanovú. Obdivujem, s akou trpezlivosťou prístupuje k deťom, s úsmevom a láskou, akoby to boli jej vlastné deti. Nikdy som nepobadala, aby mala zlú náladu. A to je pre naše deti, „detičky inak obdarené“, veľmi dôležité. Aby sa v škole cítili príjemne a pritom sa veľa naučili. Naše deti potrebujú špeciálny prístup. Obrovskú trpezlivosť, za všetko ich pochváliť, pohladkať, sem-tam objat' a pritom naliať do ich hlávok vedomosti. Moja vďaka a uznanie patrí všetkým pedagógom tejto školy. Sú milí, ústretoví, profesionálni po každej stránke a pritom svoju namáhavú prácu robia s radosťou a úsmevom. Je vidieť, že je to ich poslanie. Dôležitou súčasťou školy sú aj asistenti. Bez nich by sme tam sedeli my, rodičia. Aj im patrí moja veľká vďaka. Vedenie školy sa usiluje o to, aby všetci žiaci tejto školy mali pre vzdelávanie vytvorené tie najlepšie podmienky. Či už je to vybavenosť tried, oprava strechy, výmena okien...Viem, že všade sú najväčším problémom financie, ale postupne sa škola zveľaduje, modernizuje. Možno by som privítala úpravu prístupovej cesty a chodníka ku škole. Myslím, že je problém dostať sa do školy kočiarom, prípadne vozíkom, rozbitý chodník dá zabráť deťom aj dospelým. K 70 výročiu založenia školy prajem vedeniu, pedagógom a všetkým pracovníkom školy všetko dobré, veľa síl, energie a trpezlivosti pri zvedľávaní našich detí a zveľadovaní našej školy.

Emília Štofaničková

Koľko rokov navštevuje Vaša dcéra našu školu? – Naša Kristínka tu nastúpila do piateho ročníka a tento rok už končí tretí ročník praktickej školy, takže spolu je to už deviaty rok školskej dochádzky. Ak by bola taká možnosť, že môže pokračovať v štúdiu ešte rok..dva..tri, tak by som neváhala a vozila ju do školy aj naďalej.

Keby ste sa mali rozhodnúť pre našu školu ešte raz, rozhodli by ste sa rovnako?

– Určite áno. Kika má v škole všetko čo potrebuje. Má dobrých a milých učiteľov, ktorí prístupujú k žiakom individuálne a primeraným prístupom. Kika sa do školy teší a to je pre mňa ako rodiča veľmi dôležité. Má veľmi rada spoločnosť, takže do školy sa teší aj kvôli svojim spolužiakom.

Ako ste spokojná s prácou asistentky? – Naša asistentka Beátka je najlepšia. Na Kiku si už zvykla a veľmi dobre už s ňou vie komunikovať (keďže Kika nerozpráva), dokáže zistiť čo sa jej páči, čo nie, aký program pozerala v telke cez víkend, kto mal doma oslavu, čo robila doma...

Čo by ste uvítali na našej škole? – uvítali by sme lepšiu cestu do školy a chodníky, pretože prejsť po nich s vozíkom je veľmi ťažké. Ešte by sme uvítali výťah v škole. Keďže Kika je na vozíčku a je obmedzovaná ísť na prvé poschodie napr. do počítačovej či relaxačnej miestnosti.

